

[Adolph Sørensen.]

noget om, men der er ikke anført noget forholdstal mellem statsejede og privatejede ruter, hvad ellers nok kunne have været nyttigt for vurderingen af lovforslagets rækkevidde og betydning for erhvervslivet, og det må da ifølge hele sagens natur i første række være det, det drejer sig om. For så vidt angår en eventuel refusion til statsruterne, kan der kun blive tale om at putte noget fra den ene lomme, nemlig vejfonden, over i en anden af statens lommer. Ønskeligheden af at kende bl. a. disse tal kan formentlig motivere en udvalgsbehandling, under hvilken vi for mit partis vedkommende kan tilsige en velvillig medvirken til den hurtigst mulige gennemførelse af lovforslaget — som vi altså principielt, hvad jeg allerede har nævnt, er betænkelige ved; på trods heraf vil vi ikke lægge sten i vejen for lovforslaget, men stemme for det.

Der er imidlertid flere forhold, som har bestyrket mig i troen på, at den fornemmelse, jeg før gav udtryk for, er rigtig. Det gælder f. eks. den omstændighed, at ministeren ikke er gået videre og har taget erhvervs-kørsel som sådan og måske ikke mindst lastbilerne med i sit forslag. Hermed tænker jeg ikke mindst på de koncessionerede fragtruter. Det kan sikkert ikke skyldes, at den højtærede finansminister ene af alle skulle være ukendt med, at vognmandserhvervet som sådant har vanskeligheder at slås med, som vistnok ikke er mindre end vanskelighederne på rutebilområdet; det er vanskeligheder, som på samme måde referer sig til den store afgiftsbyrde, som denne store transportgruppe har at trækkes med. Hertil kommer yderligere den konkurrence, som den øgede transportmulighed ved traktorkørsel på mere eller mindre afgiftsfri benzin betyder, og som ikke har mindsket vanskelighederne, men tværtimod skærpet dem. Jeg tror også, det høje afgiftsniveau på dette vigtige område simpelt hen virker inflationsfremmende i en tid, hvor transportudgiften jo ikke er en uvæsentlig del af varens samlede pris. Det må igen føre til den logiske tanke, at en lettelse af afgiftsbyrden vil være et nyttigt led i inflationsbekæmpelsen og den almindelige økonomiske sanering, når lettelsen bundfælder sig — og det må den gøre — i en sænkning af omkostningsniveauet.

Men ifald den højtærede finansministers ledemotiv har været ønsket om at komme et betrængt erhvervsliv til undsætning med sit lovforslag — og sådan ligger det vel — og i erkendelse af, at man er gået for langt i afgiftskrav fra statens side, må vi altså have lov at nære den forventning, at lovforslaget varsler om en ny og mildere kurs over for hele transporterhvervet og erhvervs-kørslen her i landet. På denne baggrund takker også jeg ministeren for lovforslaget — stadig i forventning om, at det følges op af andre lovforslag, som ud fra en rimelighedsbetragtning yder den retfærdighed over for de billkørendes erhverv, som de for længe har måttet savne; det har jo — som allerede antydnet her i dag — bl. a. givet sig det udtryk, at af de 800 mill. kr., der sidste år kom i statskassen gennem motorafgifter, er der kun anvendt 267 mill. kr. til vejformål. Jeg tror, det er på tide og vil være nyttigt, at man nu i langt højere grad end tidligere betragter og vurderer motorkørslen ikke som en luksus, men som den betydningsfulde produktionsfaktor, den i virkeligheden er, og så indretter beskatningen af den herefter. Det har aldrig været og vil aldrig blive klog politik at brand-skatte arbejde og nyttig produktion.

Kirkegaard: Både i den højtærede finansministers skriftlige fremsættelse og i bemærkningerne til lovforslaget er der efter min opfattelse givet gode grunde for en nedsættelse af de afgifter, det her drejer sig om. Det er en meget stor lettelse, særlig for befolkningen i de tyndtbefolkede egne af landet, at vi har et rimeligt antal faste bilruter. Det vil derfor være et meget stort savn, hvis for mange af disse bilruter nedlægges.

Da finansministeren ikke i almindelighed anses for at være en mand, der bliver sentimental og derfor giver fortabt, når han bliver stillet over for en nedsættelse af en eller anden afgift, tør jeg nok gå ud fra, at den nedsættelse, der her er tale om, er rimelig. Af den grund og i øvrigt også af andre anser jeg dette lovforslag for at være fornuftigt, og derfor skal jeg anbefale det til videre behandling.

Gøting: Årsagen til, at den højtærede finansminister har fremsat lovforslaget, er